

**Legatio Marchionis Lavardini Romam, Ejusquè Cum
Romano Pontifice Innocentio Undecimo Dissidium**

Sfondrati, Celestino

[S.l.], 1688

4. Reges omnes Innocentij Diplomati acquiescunt solâ Galliâ reluctantæ.
Ingressus Romam Marchionis Lavardini.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62944](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62944)

ac præsertim immensis Thesauris omnium
 promovente. Taceo alia, quæ mode-
 stiam Pontificis feriant, si palàm fiant,
 mequè adulationis notent, quam aver-
 sor. Hæc ergo omnia, ut maximam
 Innocentio venerationem, ita parem
 duciam pepererant, fore, ut quidquam
 in tam sancta causa, à tam sancto Ponte-
 fice ac ipsis quoquè hæreticis laudato fieret,
 ratum omnes Principes, acceptumque
 haberent: & habuerunt planè, ces-
 seruntque Asylo.

IV. Cum solo Galliarum Rege pugna
 superfuit, flagratque in hunc diem semper
 majori flammâ, sed pontifice æquanimi
 immoto, invitoquè; nam præter rationes,
 quas suprâ libavimus, illa quoquè accessit;
 non posse Gallos audiri, quin Principes
 omnes, qui Asylo renuntiaverant, offendantur,
 quippe se sperni crederent repeterentque
 jam concessa pejori quàm antea malo. Denique
 Innocentius à primo Pontificatûs sui ingressu
 Christianissimi Regis animum per Varesium,
 per Laurum, Ranucciumque

Mini-

Ministros suos pertentaverat, ostensâ
efficacissimis rationibus Asyli abolendi
necessitate; & à Rege magnificè respon-
sum: *Se aliorum Principum exempla ob-*
servaturum, nec ultimum fore, qui tam
juste petitioni deferret. Quid ergo sibi
Pontifex non sponderet à tam propensa,
testataquè Regis voluntate? Agebat
tunc temporis Legatum Gallici Regis
Dux Estreus, noluitquè pontifex ejus
palatij prætensam immunitatem, Asy-
lumquè turbari, dum viveret, ratus
hanc quoque moderationem profutu-
ram placando, lucrandoquè Galliæ Re-
gi, nec multò post Estreus vivis excessit.
Jussi satellites Palatij aream, viciniam-
que obire, hætenùs justitiæ inaccessam,
non priùs tamen quàm elato funere, ju-
stisquè peractis, ut sic quoque mortuï
cineribus veneratio haberetur. Regi-
bus quoque denuntiatum, neminem à
Romano Pontifice pro Legato habitum,
admissumque iri, nisi Asylo renuntia-
ret. Videbatur Hispaniæ Rex oblu-
ctaturus, sed continuo cessit, Pontificis

& justitiæ, quæ sola quærebatur, reverentiâ. Solum ergo cum Gallia bellum fait. Diu illic dubitatum, quid fieri deberet Lavardino jam proficisci, jam consistere jussu, donec tandem profectio decreta, imperatumquè Legato Asylum tueretur. Mirari subit, quæ tandem causa Regem Christianissimum impulerit, ut tanto ardore hanc causam promoveret. Nihil enim ejus dignitati decedebat, si omnium Principum exemplo, latrocinis, sacrilegiis, adulteriis, raptibus, homicidiis, aliisque urbis sacræ flagitiis hoc præsidium subduceret: nec ideò minor, si non ferviret sceleratis. Multis ergo in mentem venit, aliud hoc cum Pontifice bello quàm Asylum quæri: nimirum, ut victorias Cæsaris moraretur Italiâ armis turbata: at ego nihil tale de Christianissimo Rege crediderim; quidquid fuerit, Lavardinus Italiam tenuit, conseditque haud procul Romam; sed jussu Pontificis nunquam in Provinciis Ecclesiasticis apparatu Legati exceptus.

Tan-

Tandem ingredi urbem statuit, delegitque Dominicam diem, decimam sextam Novembris anni octuagesimi septimi supra millesimum sexcentesium. Pompæ hic ordo fuit. Præibat ingens equitum armatorum globus, gladiis sclopisque brevibus, longis, mediis instructus, sequebantur quadraginta currus impedimentis onusti: post hos alia equitum æquè armatorum turma; tum acies nobilium in equis juvenum, aliique magno numero famuli, qui rhedam Legati pedites ambiebant, in ea præcipuo loco Cardinalis Estreus, purpurâ amictus; dexteram Legati uxor, lævam filia tenebat, ex adverso Maidalchini Cardinalis, cui ad sinistram Legatus Gallicus. Jacti quoque in accurrentem populum argentei nummi, quibus ad Gallici Regis nomen celebrandum invitaretur, sed à paucis acclamatum, iisque miserimis. Subeuntem palatium binæ armatorum alæ, dextera lævaque sparsæ in equis excepere, noctu excubia palatio adhibitæ, jussæque militariter palatium,

viciniamquè obire, ne quis Asylum turbaret: impedimenta quoque armatis vallata, submovendis telonariis: Nocturnum epulum Estreus Cardinalis Legatus exhibuit. Is primò ad Cardinalem Cibum, postea ad Summum Pontificem admitti petiit, sed ab utroq; rejectus est. Romæ interim pergebatur publicis, privatisq; precibus Deum implorari, ac supplicationes obiri, singulis Religiosorum sodalitiis ad templa quotidie procedentibus; crederes publicam calamitatem urbi imminere, eiquè evertehendæ Romam certatim laborare. Cùm Pontifici adventus & Põmpa Legati nuntiaretur, fertur respondisse: *Hi in curribus, & hi in equis! nos autem in nomine Domini ambulabimus.*

V. Planè novâ specie Roma intremuit, ipsique Galli averfati sunt; Legatum videlicet, pacisq; interpretem militari apparatu terrenti, bellantiquè similem alienam Civitatem invehi, arcemquè Religionis calcatâ Principis
Ma-